

Таким чином, стимулятори росту 1-НОК, ГК₃ та 6-БАП підвищували загальну урожайність плодів з дослідних ділянок на 13%, 20% та 19%.

Список використаних джерел

1. Поливаний С. В. Дія емістиму С на морфогенез та насінневу продуктивність маку олійного / С. В. Поливаний, В. Г. Кур'ята // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка. Серія: Біологія. – Тернопіль, 2015. – №1. (62) – 206 с. – С. 117-124.
2. Рогач Т. І. Особливості морфогенезу і продуктивність соняшнику за дії трептолему / Т. І. Рогач // Фізіологія рослин: проблеми та перспективи розвитку : у 2 т. ; голов. ред. В. В. Моргун.– К.: Логос, 2009., Т.І.– С. 680-686.
3. Ходаніцька О.О. Дія трептолему на насінневу продуктивність і якісні характеристики олії льону / О.О. Ходаніцька, В.Г. Кур'ята // Корми і кормовиробництво: Міжвідомчий тематичний науковий збірник. – Вінниця, 2011. – Вип. 70. – С. 54-59.

Миропольська К. В.,
студент СВО магістр.

Науковий керівник – к.б.н., доцент кафедри біології Рогач В.В.

ВПЛИВ АКТИВАТОРІВ РОСТУ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ПЕРЦЮ

Створення можливостей та засобів регуляції онтогенезу рослинного організму є важливим завданням сучасної аграрної науки [1]. Вирішальну роль при цьому відіграють природні і синтетичні регулятори росту рослин, оскільки регуляція фізіологічних процесів гормонами та їх синтетичними аналогами високоспецифічна і не може здійснюватися іншими засобами [1].

Однією із найбільш застосовуваних груп рістрегулюючих речовин є стимулятори росту та розвитку рослин – аналоги нативних фітогормонів [2].

За результатами проведених нами у 2017 році досліджень встановлено, що зміни морфометричних та анатомічних показників дослідних рослин під впливом стимуляторів росту зумовлювало позитивні зміни у продуктивності культури.

Зокрема, провівши аналіз темпів накопичення сухої маси плодів було встановлено, що під впливом 1-НОК суха маса плодів на кінець вегетації перевищувала контроль на 15%. Під впливом ГК₃ показник зростав на 34%, а 6-БАП збільшував суху речовину плодів на 25%.

На 40-й день після обробки при застосуванні 1-НОК кількість плодів на рослині перевищувала контрольний варіант на 13%. Після обробки ГК₃ кількість плодів на рослині зростала на 44%. 6-БАП збільшував кількість плодів на 35%.

Аналіз показників елементів продуктивності рослин перців сорту Антей за дії стимуляторів росту свідчить про їх суттєві зміни. Так, при застосуванні 1-НОК кількість плодів на рослині збільшувалася на 20%, за дії ГК₃ на 19%. Після обробки 6-БАП даний показник зростав на 4%. При цьому середня маса одного плоду практично не зазнавала змін у порівнянні з контролем.

Такі зміни кількісних показників плодів зумовлювали зростання їх урожаю з однієї рослини. Після обробки рослин 1-НОК даний показник зростав на 29% в порівнянні з контролем. При застосування ГК₃ урожай плодів з однієї рослини збільшувався на 30%. Препарат 6-БАП збільшував урожайність рослин перцю на 11%.

Список використаних джерел

1. Кур'ята І. В. Функціонування донорно-акцепторної системи рослин у процесі проростання за дії гібереліну і ретардантів/ І.В. Кур'ята // Физиология и биохимия культ. растений. – 2012. – 44. – №6. – С. 484-494.

2. Рогач В. В. Вплив синтетичних стимуляторів росту на морфологічні характеристики та біологічну продуктивність культури картоплі / В. В. Рогач, Т. І. Рогач // Вісник Дніпропетровського університету. Біологія, екологія. – 2015. – Т. 23 (2). – С. 221-224.

Польгун Ю.М.,
студ. СВО «Магістр», спеціальність «Початкова освіта»
Науковий керівник – к.б.н., доц. П.В. Сарафинюк

ПОЗАКЛАСНА РОБОТА, ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА У ФОРМУВАННІ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ

Здоров'я є інтегральною характеристикою особистості і визначає якість життя. Сьогодні в Україні фіксують високий рівень захворюваності населення, особливо серед дітей і підлітків. Зокрема, за період навчання у школі кількість здорових дітей з першого до одинадцятого класу зменшується у 3-4 рази. Тому збереження і зміцнення здоров'я дітей, формування духовних потреб і навичок здорового способу життя (ЗСЖ) є пріоритетними напрямками розвитку суспільства. За останні роки проблема збереження здоров'я дітей молодшого шкільного віку, їх оздоровлення та профілактика найбільш розповсюджених «шкільних» хвороб є предметом фундаментальних наукових досліджень.

Об'єкт дослідження: позакласна робота учнів молодших класів.

Мета дослідження: оцінити вплив основних аспектів позакласної роботи на формування здорового способу життя в учнів молодших класів.

Інтерес дітей до фізичної культури належить до мотиваційної сфери особистості. Значна кількість досліджень присвячені вивченню формування здорового способу життя та мотивації до нього у школярів старших класів та студентів [4, с. 35-38]. Проблема виховання інтересу до фізкультурно-оздоровчої роботи у закладах освіти та мотивація до ЗСЖ дітей молодшого шкільного віку залишається актуальною і потребує наукового обґрунтування.

За енциклопедичним визначенням здоров'я – це природний стан організму, що характеризується його врівноваженістю із навколишнім середовищем та відсутністю будь-яких хворобливих змін. Здоров'я людини визначається комплексом біологічних (успадкованих та набутих) та соціальних факторів. [3, с. 78-84].

Здоровий спосіб життя є не лише невід'ємною складовою частиною фізичного здоров'я людини, але й складовою найпроблематичнішою: те, чи дотримуватися засад здорового способу життя, чи ні – завжди залежить від більш чи менш свідомого вибору людини. Термін „фізична культура” має декілька значень. Під ним розуміють „втілення в самій людині, результати використання матеріальних і духовних цінностей, які відносяться до фізичної культури в широкому розумінні, так як засвоєні людиною фізкультурні знання, уміння, навички, які досягнуті на основі використаних засобів фізичного виховання, показники розвитку і т.д. [1, с. 22-26].

У цьому плані фізичну культуру школяра слід розглядати не тільки як заняття руховими вправами і процедурами загартування. Поняття „фізична культура” включає ще і широкий коло розумінь, які відносяться до занять про правильний режим раціонального харчування, дотримання правил гігієни, вироблення корисних звичок. Можна сказати, що фізична культура школяра – це принцип його відношення до свого здоров'я, до розвитку і збереженню можливостей свого організму. На основі цього принципу будується повсякденне життя учнів, в якому фізична культура являється складовою частиною загальної культури.

Такі задачі фізичної культури закладені в шкільній навчальній програмі. В ній ставиться завдання виховувати навички культури поведінки, а також формувати у школярів поняття про те, що турбота людини про своє здоров'я, фізичний розвиток і підготовленість є не тільки його особистою справою, але і сприяє вивченню школярами теоретичних знань із фізичної культури, фізіології та гігієни. В них зберігаються основні положення при руховому режимі, а також при